

РЕШЕНИЕ

№ 3287

гр. София, 26.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **13955** по описа за **2019** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) Софийска област, чрез директора инж. А., срещу решение от 18.06.2019 г., постановено по НАХД № 20873 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 18 – ти състав, с което е отменил Наказателно постановление (НП) № 23-000902 от 06.11.2015 г., издадено от директора на ДИТ - Софийска област, с което на [фирма], в качеството му на работодател, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 415в, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 100 лева, за извършено нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 6 във вр. чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г.).

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Сочи се, че

актът за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-000902 от 2015 г. е съставен от оправомощено лице – Й. Г. П., работещ на длъжност „старши юрисконсулт“ в ДИТ-СО, който е оправомощен да съставя АУАН за нарушения по КТ на основание чл. 41б, ал. 1 КТ във връзка с чл. 20, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, който има териториална компетентност като служител в ДИТСО в съответствие с приложената по преписката заповед. Допълва се, че сочената норма от УП на ИА „ГИТ“ посочва, че правомощия на инспектор имат ръководителите на административни звена в специализираната администрация, служителите, назначени на длъжност инспектор, юрисконсултите, както и други служители на ГИТ, назначени на експертни длъжности, които са изрично упълномощени от изпълнителния директор. В процесния случай, актосъставителят работи на юрисконсултска длъжност и следователно притежава правомощия на инспектор. Искане се отменя на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено изцяло наказателното постановление или делото да бъде върнато за ново разглеждане от СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк П., който докладва, че е актосъставител, поради което не може да участва в производството.

Ответникът – [фирма], не изпраща представител.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съдът намира, че в настоящия казус, административнонаказателното преследване е погасено по давност. Съгласно чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока предвиден в чл. 80 НК. С оглед вида на наложеното в случая наказание – имуществена санкция, приложима е хипотезата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, според която наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на четири години и половина.

Административнонаказателното преследване е възбудено в срок, но към момента на постановяване на решението е изтекъл срокът за преследване – нарушението е извършено на 19.08.2015 г., като срокът за преследване е изтекъл на 19.02.2020 г., поради и което НП следва да бъде отменено на това основание.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно като краен резултат.

Към датата на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция, са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК, за които съдът следи служебно, доколкото чл. 11 ЗАНН по въпросите, касаещи давността, препраща към Наказателния кодекс (НК). Изтекла е предвидената в закона абсолютна давност. Препращащата норма на чл. 11 ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство - нормата на чл. 34 регламентира

сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а нормата на чл. 82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл. 11 ЗАНН (в този смисъл и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд). Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във вр. чл. 11 ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Предвид чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 ЗАНН, уреждаща случаите, в които административнонаказателното производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 НК.

В случая, предвид датата на извършване на административното нарушение – 19.08.2015 г., е изтекъл давностен срок (4 1/2 години, по арг. от чл. 80, ал. 1, т. 5 вр. с ал. 3 НК), с чието изтичане се изключва въобще административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно, към дата 19.02.2020 г., това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес, административнонаказателното производство, в рамките на което това процесното НП е издадено, следва да бъде прекратено. Поради това, решението за отмяна на НП на районния съд, макар и на друго основание и с други мотиви, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.06.2019 г., постановено по НАХД № 20873 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 – ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: